

การศึกษาเรื่อง ความวิตกกังวลของนักศึกษามหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อศึกษาระดับความวิตกกังวลของนักศึกษามหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาว่าปัจจัยที่ผลต่อความวิตกกังวลของนักศึกษามหาวิทยาลัยใน

กรุงเทพมหานคร

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ นักศึกษาในระดับอุดมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร โดยเจาะจงจากสถาบันการศึกษามีระบบการศึกษาแตกต่างกัน ได้แก่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร จำนวน 100 คน ในมหาวิทยาลัยรามคำแหง จำนวน 100 คน และมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย จำนวน 100 คน รวมทั้งหมด 300 คน โดยลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ทางด้านบุคคล เพศหญิงและเพศชายมีจำนวนใกล้เคียงกัน และอายุ 17-19 ปี และ 20 ปีขึ้นไปก็มีจำนวนใกล้เคียงกัน ศึกษาอยู่ในคณะ สังคมศาสตร์ นิติศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ นิเทศศาสตร์ หรือรัฐศาสตร์ และชั้นปีที่ 2 เป็นส่วนใหญ่ รายได้ส่วนตัว 3,001 – 5,000 บาทต่อเดือน และกลุ่มตัวอย่างมีการเข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัย

ในการศึกษาครั้งนี้สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ สถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบ t - test , F - test , Pearson's Product - moment Correlation

ผลการศึกษาพบว่า

1. จากการศึกษาในกลุ่มตัวอย่างพบว่ามีความวิตกกังวลอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่ามีความวิตกกังวลด้านสังคมมากกว่าความวิตกกังวลด้านตนเองและครอบครัวเล็กน้อย

T 148582

2. ปัจจัยที่มีผลต่อระดับความวิตกกังวลของนักศึกษามหาวิทยาลัย ได้แก่ เพศ โดยเพศหญิงมีความวิตกกังวลมากกว่าเพศชาย อายุ 17-19 ปี มีความวิตกกังวลมากกว่า อายุ 20 ปีขึ้นไป มหาวิทยาลัยปิดของรัฐมีความวิตกกังวลมากกว่ามหาวิทยาลัยเปิดของรัฐและมหาวิทยาลัยเอกชน รายได้รวมของครอบครัวที่น้อยกว่า 15,000 บาท มีความวิตกกังวลมากกว่า รายได้รวมของครอบครัว 15,001-30,000 บาทต่อเดือน และ 30,001 บาทต่อเดือนขึ้นไป กลุ่มตัวอย่างเข้าร่วมกิจกรรมกับมหาวิทยาลัยมีความวิตกกังวลมากกว่านักศึกษาที่ไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรมกับมหาวิทยาลัย กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดมากจะมีความวิตกกังวลมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดน้อย กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับอิทธิพลจากเพื่อนมากจะมีความวิตกกังวลมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ได้รับอิทธิพลจากเพื่อนน้อย และกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับอิทธิพลจากสื่อมากจะมีความวิตกกังวลมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ได้รับอิทธิพลจากสื่อน้อย

ข้อเสนอแนะของการวิจัยมีดังนี้

1. มหาวิทยาลัยนอกจากเป็นสถาบันที่ให้ความรู้ การศึกษาแล้ว ยังควรจัดให้มีกิจกรรมในด้านต่างๆ เช่น กิจกรรมทางด้านวิชาการ และควรเสริมสร้างให้มีกิจกรรมส่งเสริมสังคมด้วยเพื่อเป็นการลดความตึงเครียดและความวิตกกังวลให้การเรียนรู้

2. การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดนั้น เป็นวิธีการอบรมเลี้ยงดูที่มีอิทธิพลทำให้เกิดความวิตกกังวลได้ ดังนั้น บิดามารดาควรให้ความสำคัญกับการอบรมเลี้ยงดูให้มากขึ้น คือ บิดามารดาควรให้ความรักความอบอุ่น ยอมรับฟังความคิดเห็นบุตร และให้บุตรได้มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นและตัดสินใจในเรื่องต่างๆ

3. สื่อมวลชนเป็นอีกองค์กรที่มีอิทธิพลต่อการเกิดความวิตกกังวล ดังนั้น สื่อมวลชนจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการนำเสนอข่าวสารที่ไม่มุ่งเน้นความรุนแรงมากเกินไป ควรมุ่งเน้นการนำเสนอข่าวสารที่เป็นประโยชน์ และให้ความรู้มากขึ้น

The study was made for the following objective :

1. To measure the degree of the anxiety of university students in Bangkok ;
2. To identify the factors contributing to their the anxiety.

The data were collected by distributing questionnaires to students in purposively selected educational institutions on the basis of difference in the educational system. The sample included 100 students from Srinakarinviroj Prasarnmitr University, 100 students from Ramkhamhaeng University and 100 students from the Chamber of Commerce University. The total sample was 300.

General characteristics of the sample The number of female students and that of male students were very close. Those in the group of 17-19 years and those in the group of 20 years up were very close in number. They studied in the Faculty of Social, the Faculty of law, the Faculty of Economics, the Faculty of Communication Arts, or the Faculty of Political Science. Most were sophomores. They had and allowance of 3,000-5,000 baht a month. They Joined activities of their university

The descriptive statistics used for data analysis were percentage, mean and standard deviation, and the inferential statistics were t-test, F-test, and Pearson's Product- Moment Correlation

The findings were summarized below.

1. The subjects were found to have the anxiety at a moderate level. When the individual dimensions of the anxiety were considered separately, they were found to have a bit more the anxiety about society than about themselves and their families.

2. The factors found to contribute to the students' anxiety were sex, age, type of university, family income, attending university activities, way of bringing-up, peer influence, and influence from mass media. That is, the female students were more the anxiety than the male students. Those aged 17-19 were more the anxiety than those aged 20 or more. Those in the closed public university were more the anxiety than these in the open public university and the private university. These whose family income was lower than 15,000 baht a month were more the anxiety than those who family income was in the range 15,001-30,000 baht per month and the range of 30,001 baht or more. Those who joined university activities were more the anxiety than these who did not. These who were strictly raised were more the anxiety than these who were raised in a less strict way. These who were more influenced by their peer were more anxiety than those who were less influence by their peers. Finally, these who were more influenced by mass media were more the anxiety by those who were less influenced by them.

Recommendations

1. Apart from giving knowledge, university should hold different types of activities, such as academic activities. They should also hold social activities to reduce stress and worry in studying.

2. Strict bringing-up can cause the anxiety, so parents should give love and warmth to their children. They should listen to their opinions and have them take part in expressing their opinions and decision-making.

3. As mass media can cause the anxiety to students, it is necessary for them to be careful in presenting news. They should not focus on violent but useful news.